

Τάσος Ανθουλιάς

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

Από τους πρώτους κατοίκους της
ως το 2000 μ.Χ.

Μια προσπάθεια να παρουσιαστεί η ιστορία της Βραζιλίας
με πολύ απλά κείμενα και χαρακτηριστικές εικόνες
ώστε να γίνει αντιληπτή η εξέλιξη της πραγματικότητας
και ο εντοπισμός βασικών στοιχείων και αλλαγών.

ΧΕΛΙΔΟΝΙ 2023

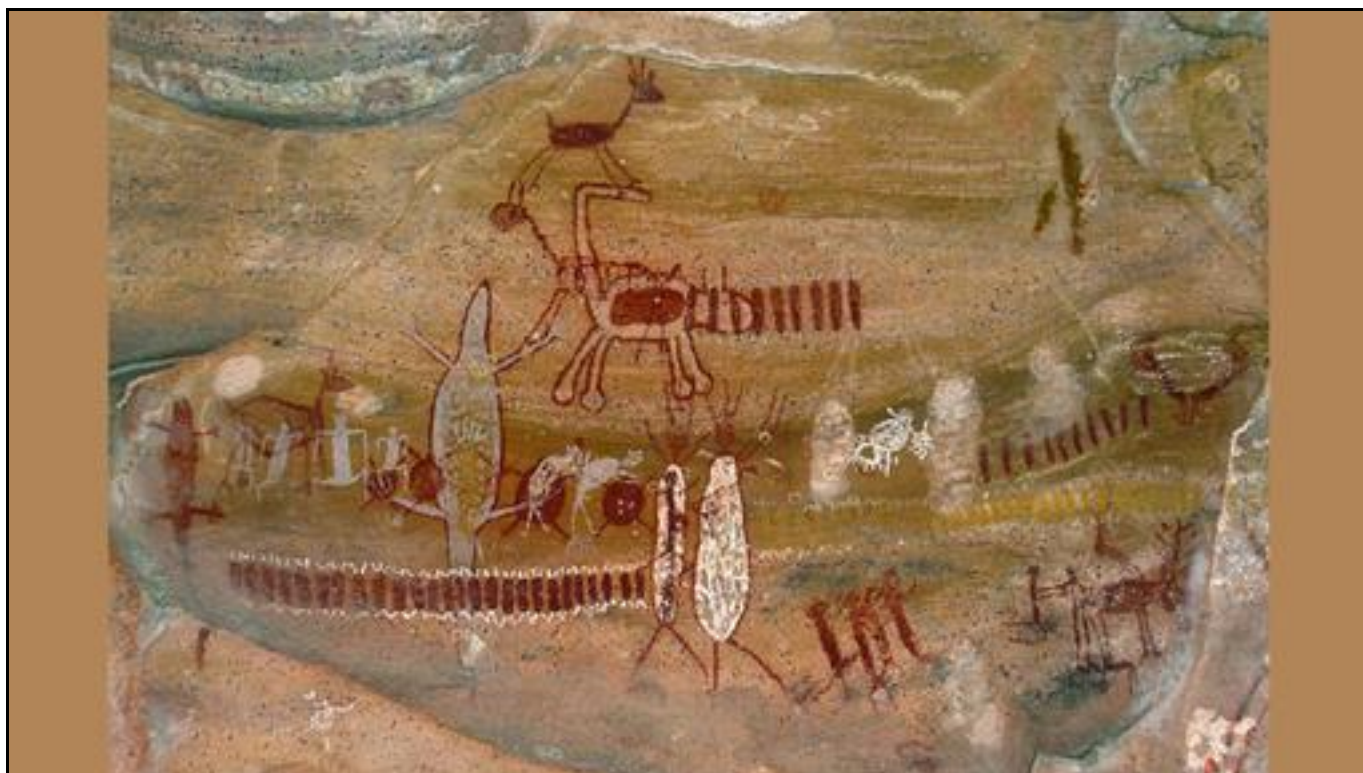

Η Βραζιλία είναι η μεγαλύτερη και πολυπληθέστερη χώρα της Νότιας Αμερικής. Επίσης, είναι η πέμπτη μεγαλύτερη σε έκταση χώρα στον κόσμο και πέμπτη σε πληθυσμό. Καλύπτει μια τεράστια έκταση, ενώ συνορεύει με όλες τις χώρες της Νότιας Αμερικής εκτός από τη Χιλή και τον Ισημερινό. Είναι ένα από τα πιο πολυπολιτισμικά και εθνικά ποικιλόμορφα έθνη, λόγω της μαζικής μετανάστευσης πάνω από έναν αιώνα από όλο τον κόσμο.

Μερικά από τα πρώτα ανθρώπινα υπολείμματα που βρέθηκαν στην Αμερική ήταν στη Βραζιλία και παρέχουν στοιχεία ανθρώπινης κατοίκησης που χρονολογούνται τουλάχιστον 11.000 χρόνια πίσω.

Η παλαιότερη κεραμική που βρέθηκε ποτέ στο δυτικό ημισφαίριο, 8.000 ετών, ανασκάφηκε στη λεκάνη του Αμαζόνιου ποταμού της Βραζιλίας.

Το Μαραζό είναι ένα μεγάλο νησί στις εκβολές του Αμαζόνιου ποταμού. Εκεί άκμασε ένας πολιτισμός μεταξύ 800 και 1400 μ.Χ. Οι ερευνητές έχουν τεκμηριώσει ότι υπήρχε ανθρώπινη δραστηριότητα σε αυτό το νησί ήδη από το 1000 π.Χ. Ο πολιτισμός αυτός φαίνεται πως εξακολούθησε να υπάρχει και στην εποχή της αποικιοκρατίας.

Οι πρώτοι Πορτογάλοι κατακτητές μπήκαν στη χώρα με επικεφαλής τον Πέδρο Άλβαρες Καμπράλ στις 22 Απριλίου 1500. Η πηγή εργατικού δυναμικού της αποικίας ήταν αρχικά οι υποδουλωμένοι Ινδιάνοι (όπως τους ονόμαζαν οι Πορτογάλοι) και μετά το 1550 κυρίως Αφρικανοί σκλάβοι. Η Βραζιλία έφτασε να έχει 3 εκατομμύρια Αφρικανούς σκλάβους, ενώ ο ιθαγενής πληθυσμός ήταν 3 εκατομμύρια.

Το 1549 ο Πορτογάλος βασιλιάς αναδιάρθρωσε τη Γενική Κυβέρνηση της Βραζιλίας στην πόλη του Σαλβαδόρ, που έγινε η πρωτεύουσα μιας ενιαίας και συγκεντρωτικής πορτογαλικής αποικίας στη Νότια Αμερική. Στους δύο πρώτους αιώνες του αποικισμού, οι αυτόχθονες και οι ευρωπαϊκές ομάδες ζούσαν σε διαρκή πόλεμο, δημιουργώντας ευκαιριακές συμμαχίες προκειμένου να αποκτήσουν πλεονεκτήματα η μία εναντίον της άλλης.

Στη φωτογραφία ένας ναός αφρο-βραζιλιάνικης θρησκευτικής έκφρασης στο Σαλβαδόρ.

Στα μέσα του 16ου αιώνα, η ζάχαρη από ζαχαροκάλαμο είχε γίνει η πιο σημαντική εξαγωγή της Βραζιλίας, ενώ οι σκλάβοι που αγοράζονταν στα σκλαβοπάζαρα της Αφρικής είχαν γίνει η μεγαλύτερη εισαγωγή για την καλλιέργεια των φυτειών ζαχαροκάλαμου λόγω της αυξανόμενης διεθνούς ζήτησης για βραζιλιάνικη ζάχαρη.

Μέχρι το τέλος του 17ου αιώνα, οι εξαγωγές ζαχαροκάλαμου άρχισαν να μειώνονται και η ανακάλυψη χρυσού από τυχοδιώκτες τη δεκαετία του 1690 θα γίνει η νέα ραχοκοκαλιά της οικονομίας της αποικίας, προκαλώντας μια χρυσοθηρία που προσέλκυσε χιλιάδες νέους εποίκους στη Βραζιλία από την Πορτογαλία και τις Πορτογαλικές αποικίες σε όλο τον κόσμο. Αυτό το αυξημένο επίπεδο μετανάστευσης με τη σειρά του προκάλεσε συγκρούσεις μεταξύ νεοφερμένων και παλαιών εποίκων.

Το 1822 ο Πέτρος Α΄ ανέλαβε Αυτοκράτορας της Βραζιλίας. Ανακήρυξε την ανεξαρτησία της χώρας και ίδρυσε μια κοινοβουλευτική μοναρχία. Η μοναρχία καταργήθηκε οριστικά το 1889, καθώς και η δουλεία. Η εντατική ευρωπαϊκή μετανάστευση δημιούργησε τη βάση για την εκβιομηχάνιση.

Η βραζιλιάνικη δημοκρατία αντικαταστάθηκε με δικτατορίες τρεις φορές: το 1930-1934 και το 1937-1945 υπό τον Ζετούλιο Βάργκας, και το 1964-1985 υπό εναλλασσόμενη στρατιωτική ηγεσία. Κατά το διάστημα της πρώτης δικτατορίας, το 1932, ξεκίνησε ο Βραζιλιάνικος εμφύλιος πόλεμος. Η Πολιτεία του Αγίου Παύλου (Σάο Πάολο) εναντιώθηκε στη δικτατορία του Βάργκας, και ξεκίνησαν τη λεγόμενη Συνταγματική Επανάσταση. Ο πόλεμος διήρκησε τρεις μήνες και οι επαναστατημένες πολιτείες

έχασαν από τις εθνικές στρατιωτικές δυνάμεις υπό την ηγεσία του Βάργκας.

Στη φωτογραφία το Μνημείο πεσόντων στο Σάο Πάολο.

Από το 1985 η Βραζιλία έχει δημοκρατικό πολίτευμα στο πρότυπο των ΗΠΑ με πρωτεύουσα τη Μπραζιλία. Αυτό επιβεβαιώθηκε σε δημοψήφισμα του 1993, στο οποίο οι ψηφοφόροι κλήθηκαν να επιλέξουν μεταξύ ενός προεδρικού ή κοινοβουλευτικού συστήματος και μεταξύ αβασίλευτης και βασιλευμένης δημοκρατίας.

Το Άγαλμα του Χριστού Λυτρωτή είναι ένα ψηλό άγαλμα, το οποίο εικονίζει τον Ιησού Χριστό με απλωμένα τα χέρια και βρίσκεται στην κορυφή του λόφου πάνω από το Ρίο ντε Τζανέιρο. Στέκεται με απλωμένα τα χέρια σαν να καλωσορίζει τον κόσμο, σε ύψος 710 μέτρων. Έχει ύψος 32 μέτρα, ζυγίζει 1.000 τόνους και μάλιστα είναι εγκατεστημένο με τρόπο ώστε να ατενίζει την πόλη του Ρίο. Το άγαλμα θεμελιώθηκε στις 12 Οκτωβρίου 1931.

Το Καρναβάλι στο Ρίο ντε Τζανέιρο είναι ένα φεστιβάλ που πραγματοποιείται κάθε χρόνο πριν από τη Σαρακοστή. Θεωρείται το μεγαλύτερο καρναβάλι στον κόσμο, με δύο εκατομμύρια ανθρώπους την ημέρα στους δρόμους. Το πρώτο φεστιβάλ Καρναβαλιού στο Ρίο έγινε το 1723.

